

Les famílies de l'escola cristiana, implicades a fer créixer l'escola catalana

Dc, 27/06/2018 per Catalunya Religió

(CR) En acabar el curs, la Confederació Cristiana d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya ([CCAPAC](#)) ha fet arribar aquesta Carta Oberta les famílies. El text reclama el reconeixement de l'aportació de fa l'escola cristiana al sistema educatiu del país i reitera la crítica als tòpics que envolten aquesta opció educativa del pares.

Carta Oberta de les AMPAs d'escoles cristianes a les famílies: "Volem ser"

Davant dels que s'atribueixen la representativitat de la comunitat educativa de Catalunya i la defensen des d'un dogmatisme excoient, les famílies de l'escola cristiana, que representem més de 250.000 alumnes, no podem restar impassibles.

No som una anomalia. Tenim molt clar que les nostres escoles, des de la iniciativa privada amb vocació social, no són negocis mercantils. Ho demostra la seva trajectòria, en molts casos més que centenària, i ho ratifiquen les [dades](#): segons IDESCAT, la totalitat d'ingressos de l'escola concertada religiosa de Catalunya l'any 2015 va ser de €1.271 milions, mentre que la globalitat de despeses va ser de €1.284 milions; em sembla que queda clar que això no és un negoci.

No som segregadors. Al contrari, ens sentim discriminats. Avui, aquí, aquestes xifres només poden ser realitat amb la contribució de les famílies. No es compleix allò que estableix la Llei d'Educació de Catalunya en el sentit que tots els centres han de disposar d'un finançament suficient i d'una dotació de recursos adequada en un marc, avui falsejat, d'universalització de l'educació gratuïta; i això obliga les famílies a realitzar contribucions per sostenir el funcionament de les escoles tot perjudicant el desitjat principi d'equitat que requereix d'un sistema en què el finançament estigui garantit per a totes les famílies en condicions d'igualtat. Així,

doncs, les famílies en som víctimes: amb els nostres impostos i els nostres recursos contribuïm al sosteniment del sistema (tant públic com concertat) i, a sobre, hem de contribuir al sosteniment de les nostres escoles. No sé si això és un pagament duplicat; el que sí que estic convençut és que és una discriminació flagrant.

No som uns empestats. Creiem en la formació integral de la persona, que inclou la seva dimensió transcendent. Considerem la interioritat i l'espiritualitat una dimensió fonamental de la persona i element clau en els seus processos de creixement i de maduració. No tenim cap monopoli ni veritat absoluta; només el nostre convenciment i la nostra fe. El rol educatiu de l'escola ha anat augmentant. Es vol formar per saber, però també reclamem la contribució a SER. I això, que no pot ser neutre ni homogeni, sembla topar amb aquells que encara viuen marcats per tòpics massa antics que els situen al terreny del nacionalcatolicisme i obliden el paper decisiu de l'escola cristiana en l'impuls educatiu de la transició i de la consolidació democràtica i la seva contribució al bastiment d'una escola catalana diversa i inclusiva; topa amb aquells que no tenen la més mínima idea de com es treballa aquest aspecte a les escoles cristianes. La imposició està més que superada. Avui es treballa des de la proposta i l'acompanyament, donant una importància clau al creixement integral de la persona. I les famílies ens sentim molt còmodes i agraïdes amb el compromís de mestres i professors, i de les institucions, sense els quals això no seria possible.

I no em val l'argument de la laïcitat o l'aconfessionalitat de l'Estat. Una laïcitat no ha de ser restrictiva ni excloent, sinó oberta a la diversitat. L'aconfessionalitat de l'Estat mai no pot implicar l'aconfessionalitat obligatòria de les persones. Al contrari, entenc que implica una neutralitat activa, posant-se a disposició dels ciutadans en la garantia dels seus drets i reconeixent, en aquest cas, la importància que pot tenir la vivència d'aquella dimensió espiritual, protegint la llibertat religiosa i de consciència.

No som subsidiaris. Estem convençuts que l'Administració no pot pretendre controlar-ho tot, amb un model on només allò públic és bo i està ben gestionat, menyspreant el valor social de la iniciativa privada. No creiem que l'Administració hagi de monopolitzar l'educació ni penalitzar les iniciatives que sumen; creiem en una Administració que fomenta i aprofita la riquesa de les iniciatives de la seva gent i del seu teixit social, que, a partir de la seva singularitat, doten el conjunt, la comunitat, d'una pluralitat que l'enriqueix.

No som el problema de l'escola pública. Al contrari, cada vegada és més clar que els obsessionats a atacar l'escola concertada en general, i l'escola cristiana en particular, sense ni tan sols conèixer-la i des de plantejaments dogmàtics, radicals i a la contra, van esdevenint un autèntic problema per a la mateixa escola pública.

Parlem sovint de treure l'educació del joc polític partidista i de donar estabilitat a la normativa educativa. A Catalunya, amb molts esforços i amb bona voluntat de tothom, això es va aconseguir i es va plasmar a la LEC.

Molt probablement, superada una situació de crisi econòmica, un dels reptes del nou govern serà augmentar la dotació per a educació. I l'escola concertada no en pot quedar al marge i n'ha de ser partícip. Al nou conseller li volem oferir mà estesa: cal que tots plegats ens posem a treballar pel desenvolupament del Servei d'Educació de Catalunya i ens deixem de polèmiques estèrils que hauríem d'haver superat.

Les famílies de l'escola cristiana som gent compromesa amb l'educació, implicats a fer créixer l'escola catalana. Som força il·lusió per esdevenir pedra angular en la construcció d'una societat plural i democràtica; som força confiança per seguir creixent i progressant de manera oberta, acollidora i transparent; som força compromís per una educació de qualitat en un marc de llibertat, pluralitat i equitat com a elements garants de la igualtat d'oportunitats.

Josep Maria Romagosa és president de la CCAPAC